

خبر

نصب دوربین درون‌های آمازون

رانندگان آمازون از نصب دوربین‌ها در ون‌های ارسال محموله خود گله دارند. آنها علاوه بر نگرانی درباره حریم شخصی، نگران آن هستند که دوربین هر حرکت‌شان را تخلف به حساب آورد. بسیاری از رانندگان آمازون ادعا می‌کنند تنهایی و استقلال حین انجام کار در جاده از مزایای این شغل هستند، اما به نظر می‌رسد این مزایا نیز تا چندی دیگر از بین می‌رود؛ زیرا آمازون مشغول نصب دوربین‌های نظارتی در ون‌های تحویل مرسوله خود است. این دوربین‌ها رانندگی، حرکات دست و حتی حالات صورت رانندگان را ردیابی می‌کنند.

این دوربین‌ها که روی شیشه جلویی خودرو نصب می‌شود، پس از هر گام اشتباه، هشدار صوتی ارسال می‌کند و رانندگان معتقدند ابزارهای مذکور دائماً مراقب آنها و نگران هستند در صورت ارسال هشدار این دوربین‌ها، از سوی شرکت تنبیه شوند. یک راننده آمازون در ایالت اوکلاهما آمریکا می‌گوید: «می‌ترسم ببینم ام‌رایخارم، می‌ترسم مو یا صورت‌ام را تکان دهم؛ زیرا دربارۀ آن هشدار دریافت می‌کنم.» از سوی دیگر، برخی دیگر از رانندگان ادعا می‌کنند دوربین‌ها ممکن است در برخی موارد کارآمد باشند، اما آنها نیز نگران تأثیر این فناوری بر بهر دوری‌شان هستند و نگرانی‌هایی درباره رصد حرکات‌شان توسط دوربین‌ها دارند. یکی از آنها می‌گوید: «با وجود دوربین هیچ حریم خصوصی نخواهیم داشت و جایی برای اشتباه باقی نمی‌ماند.»

کامران برداران

روزنامه‌نگار

کارشناسان معتقدند

چنانچه

شرکت‌هایی

مانند آمازون

روند مناسبات

کاری خود را

تغییر ندهند،

باید انتظار

چالش‌های

بیشتری را

داشته باشند؛

چالش‌هایی که

بی‌شک برای

آنان هزینه‌بر

بوده و می‌تواند

در درازمدت به

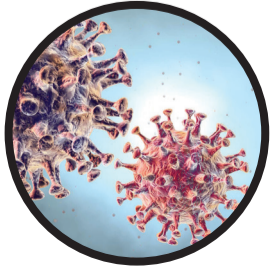
ضررشان تمام

شود

سازمان جهانی بهداشت:

تا پایان کرونا فاصله زیادی داریم

دبیرکل سازمان جهانی بهداشت (WHO) بار دیگر تأکید کرد: «تا پایان همه‌گیری ویروس کرونا فاصله زمانی زیادی باقی مانده است.» کدروس آدانوم همچنین خاطرنشان کرد: «البته هنوز دلایل بسیاری وجود دارد که به پایان یافتن آن خوشبین باشیم.» وی افزود: «کاهش موارد ابتلا و فوت ناشی از کرونا در دو ماهه نخست سال جاری میلادی نشان داد که شیوع این ویروس و گونه‌های آن را می‌توان متوقف ساخت.» دبیرکل سازمان جهانی بهداشت گفت: «سرردگمی در پرداختن به کرونا به این معنا است که تا پایان یافتن همه‌گیری فاصله زیادی وجود دارد اما با اقدامات اثبات شده بهداشت عمومی می‌توان این بیماری را طی ماه‌ها کنترل کرد.» تاکنون حدود ۷۸۰ میلیون واکسن در سراسر جهان توزیع شده، اما اقداماتی همچون استفاده از ماسک و حفظ فاصله فیزیکی به منظور مقابله با این ویروس همچنان ضروری است. دبیرکل سازمان جهانی بهداشت با تأکید بر اینکه مانیز خواهان آن هستیم تا فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی، مسافرت‌ها و کسب و کارها مجدداً از سر گرفته شوند، اظهار کرد: «اکنون بخش‌های مراقبت‌های ویژه در بسیاری از کشورها مملو از بیمار است و انسان‌ها جان خود را از دست می‌دهند.»

مذاکرات مذکور در هفته‌های آینده آغاز شود. نماینده این اتحادیه کارگری گفت: «آمازون در بحران ویروس کرونا به سودآوری دست یافته است؛ به همین دلیل تنها باید اجتناب از پرداخت دستمزد در اینجا متوقف شود.» گفتنی است وردی خواهان افزایش ۴.۵ درصدی کارگران در بخش خرده‌فروشی و ارسال سفارش است.

اتحادیه کارگری مذکور برای وادار کردن آمازون برای رسمیت شناختن قراردادهای دسته‌جمعی است. «وردی» اعلام کرد اعتصابات در انبارهای آمازون واقع در راینبرگ، ورن، کوبلنز، لیپزیگ و دو انبار دیگر در بدهرسفلد نشان‌دهنده آغاز غیررسمی مذاکرات برای دستمزد در صنعت خرده‌فروشی و ارسال سفارش است. قرار است

کارگری همچنان در برابر ناملایمات این غول تجاری ایستادگی می‌کنند. طی هفته‌های گذشته گزارش شد اتحادیه کارگری «وردی» که یکی از اتحادیه‌های کارگری صاحب‌نام و قدیمی در آلمان محسوب می‌شود، از کارگران در شش انبار آمازون واقع در آلمان خواسته به مدت چهار روز دست به اعتصاب بزنند. این اقدام، جدیدترین تلاش

به‌رغم سودهای سرشاری که طی یک سال گذشته شرکت‌هایی مانند آمازون به دست آورده‌اند، وضعیت کارگران در این شرکت‌ها همچنان اسفبار است. این در حالی است که پیش‌تر تلاش فعالان حوزه اجتماعی و کارگری برای بازخواست آمازون در زمینه شرایط نامناسب کاری با شکست روبه‌رو شده بود. با این همه، اتحادیه‌های

گزارش

پس از یکی از مهمترین مبارزات اتحادیه‌ای و ضداتحادیه‌ای در تاریخ معاصر، کارمندان آمازون در بسمر آلاباما با اکثریت قاطع علیه اتحادیه‌سازی رأی دادند، در حالی که شورای ملی روابط کار تأیید کرد که ۷۱ درصد آراء مخالف و واجد شرایط در صندوق‌ها انداخته شده است.

امید مبارزه

شکست تلخ

شکست هواداران تأسیس اتحادیه برای آمازون در آمریکا، از جهتی برای بسیاری مایه تعجب بود. این در حالی است که این کمپین مورد توجه بی‌سابقه رسانه‌های بزرگ و دستگاه سیاسی آمریکا قرار گرفت. «جو بایدن»، رئیس‌جمهوری آمریکا در ابتدای ماه گذشته میلادی مستقیماً با ویدئویی اظهاراتی بر زبان آورد که بسیاری آن را نشانه حمایت وی از این کارزار تلقی کردند. بایدن در سخنرانی خود اشاره کرد شرکت آمازون مالیات‌های دولت فدرال را پرداخت نکرده است. او در این سخنرانی به بار مالیات بر شرکت‌های چندملیتی و افزایش نرخ مالیات شرکتی نیز پرداخت. در ادامه، قطاری از نمایندگان و سناتورهای دموکرات از جمله سناتور ایالت ورمونت «برنی سندرز» برای حمایت از این کمپین به بسمر سفر کردند. حتی سناتور جمهوریخواه «مارکو روبیو»، نیز همراه با گزارش‌های مطلوبی از رسانه‌های راست مانند وال استریت ژورنال و فاکس نیوز، حمایت خود را از این کارزار اعلام کرد.

با این همه، تمامی این خبرهای خوب نیز

پیروزی در چانه‌زنی است

به گفته کارشناسان، طی چندین دهه گذشته، مدیران و سیاستمداران آمریکایی قوانین کار و حق سازماندهی کارگران را نادیده گرفته‌اند و در عین حال، شرکت‌ها حقوق و مزایای کارگران آمریکایی را کاهش داده و مشاغل خارج از کشور را که ترویج کرده‌اند، مشاغل که به علت ارزان‌تر بودن نیروی کار سبب می‌شود سود سرشاری نصیب رؤسا و صاحبان صنایع شود و از سوی دیگر قدرت چانه‌زنی کارگران داخلی را در مناسبات قوانین مربوط به عدالت کاری محدود می‌کند.

در برخی کشورهای اروپایی مانند فرانسه که قوانین کار بیشتر به نفع کارگران است، برخی از کارمندان آمازون توانسته‌اند با موفقیت اتحادیه تشکیل دهند، مثلاً در ماه ژوئیه، آمازون دستمزد کارمندان فرانسوی خود پس از مذاکرات اتحادیه ۱.۶ درصد افزایش داد.

نمی‌توان انکار کرد که نتیجه این کارزار یک شکست ننگین برای اتحادیه‌ها است که از

حمایت سیاستمداران برجسته‌ای مانند سناتور دموکرات «برنی سندرز» و همچنین سناتور ضدکمونیست جمهوریخواه «مارکو روبیو» و شخص «جو بایدن»، رئیس‌جمهوری آمریکا برخوردار بودند. یکی از کارگران آمازون که به نفع ایجاد اتحادیه در بسمر رأی داد، در این رابطه گفت: «اتحادیه‌ها نخواهند توانست کارگران را نجات دهند. باید تصور شوالیه سفیدپوشی که سوار بر اسب بناست نجات‌تان دهد را فراموش کنید.

تنها چیزی که بناست تغییر کند این است چند درصد دیگر از حقوق‌تان کسر می‌شود و هرچه بیشتر می‌گذرد صدای‌تان نیز کمتر و کمتر می‌شود. نرخ پرداخت خوب و ایمنی در محیط کار نه اولویت آمازون است؛ نه اتحادیه. آنچه به سود شماسست اصولاً در زمینه اولویت‌های آنان قرار نمی‌گیرد. اولویت آن‌ها این است که تاجایی که می‌شود از شما کار بکشند و به شما دروغ بگویند. کارگران آمازون باید با داشتن یک کمیته درجه یک تصمیم‌گیری کنند.»

قدرت کارفرمایان

بنا به اظهارات این متخصصان، از یاد نباید برد که یکی از اصول شرکت‌ها در ایالات متحده این است که بهترین شرایط موجود را در میان کشورهای جهان برای کارگران‌شان فراهم می‌آورند و این عقیده عمومی وجود دارد که درخواست برای تشکیل اتحادیه و بهبود شرایط کار بیشتر امری است مختص کشورهای فقیر یا توسعه‌نیافته یا حتی در حال توسعه. حال جامعه آمریکایی با این واقعیت مواجه شده که به‌رغم پیشرفت‌ها در عرصه‌های گوناگون، از جمله فناوری‌های پیشرفته، شرایط بخش اعظم جامعه که ساعات روز و شب خود را در کارخانه‌ها، کارگاه‌ها و شرکت‌ها به سر می‌برند، آنچنان که بسیاری هم فکر می‌کنند شرایط ایده‌آلی ندارند. این خود می‌تواند ناخودآگاه جمعی جامعه را به سمت و سوی تغییر و ایجاد اصلاحات اساسی طی سال‌های آینده در جامعه کارگری آمریکا پیش ببرد.

آمازون که به‌شدت با تلاش اتحادیه مخالفت کرده بود، بدون شک در یک نبرد مهم پیروز شد. همچنین چالش‌های قانونی احتمالی اتحادیه خرده‌فروشی، عمده‌فروشی و فروشگاه‌های بزرگ از این رهگذر به محاق فرورفت. کارشناسان اما معتقدند چنانچه شرکت‌هایی چون آمازون روند مناسبات کاری خود را تغییر ندهند، باید انتظار چالش‌های بیشتری را داشته باشند؛ چالش‌هایی که بی‌شک برای آنان هزینه‌بر بوده و می‌تواند در

ناامیدی، سم است

این در حالی است که به گفته «لین وینست»، استاد مدیریت در دانشگاه سیراکیوز معتقد است که در این زمینه باید نقش شرکت‌ها در سرکوب صدهای مخالف را نیز باید مدنظر قرار داد. وی گفت: «از طریق اجبار قانونی و شگردهای غیرقانونی، کارفرمایان هزینه زیادی را صرف بیرون نگه داشتن اتحادیه‌ها از محیط‌های کار می‌کنند و معمولاً هم این اقدامات نتیجه می‌دهد؛ بنابراین این نتیجه‌ای که شاهدش بودیم چندان تعجب‌آور نیست. با این وجود، کارگران از بسیاری جهات فوق‌العاده موفق بودند.» وی افزود که تاکتیک‌های آمازون در طول مبارزات انتخاباتی و روند رأی‌گیری برای آن‌ها موفقیت‌آمیز بود، اما اکنون از نظر قانونی و در معرض دید عموم مردم زیر سؤال رفته است.

همچنین آنچه بیشتر کارشناسان و فعالان حوزه کارگری بر سر آن توافق دارند این است که کارگران باید از این تجربه

“

از طریق اجبار قانونی و شگردهای غیرقانونی، کارفرمایان هزینه زیادی را صرف بیرون نگه داشتن اتحادیه‌ها از محیط‌های کار می‌کنند و معمولاً هم این اقدامات نتیجه می‌دهد؛ بنابراین این نتیجه‌ای که شاهدش بودیم چندان تعجب‌آور نیست

